

Ne bom se kitil s tujim perjem, samo obvestilo pošiljam.

V sredo, 11. aprila, je na Filozofski fakulteti v Pragi v okviru cikla predavanj o srednjeevropskih narodnih identitetah v drugi polovici 20. stoletja predaval prof. Božo Repe. V lepo strukturiranem predavanju, podprtem z raznolikim slikovnim gradivom, je – sicer v lingui franci sodobnega slovanskega prostora, angleščini – predstavil zgodovino slovenskega nacionalnega samozavedanja od Trubarja do današnjih dni, nato pa se osredotočil na začetke in potek našega bivanja v okvirih jugoslovanskih držav ter vzroke za odhod iz njene zadnje oblike. Informativne, sredi Češke pa še posebej zanimive, so bile informacije o variabilnem *odnosu* slovenske politike do t.i. višegrajskega povezovanja in s tem posredno do pojmovanja Srednje Evrope.

Profesorja Repeta je v Prago povabilo vodstvo katedre za srednjeevropske študije, ki sicer ni uradno zatočišče praške »slovenistike« (domujemo v katedri za južnoslovanske in balkanistične študije). Vabilo je bilo naslovljeno na široko publiko in precej oglaševano, žal pa smo bili peščica študentov in fakultativnih slušateljev slovenščine, moja malenkost in – prosim lepo – tajnica naše katedre skoraj edini poslušalci. To po svoje žal samo pritrjuje ne ravno razveseljivemu opažanju, da peklenšček splošne nezainteresiranosti nikakor ne napada samo slovenske družbe, ampak uspešno pustoši tudi med zidovi tako slovečih akademskih ustanov, kakršna je univerza v slavni, zgodovinskega, znanstvenega in kulturnega spomina polni češki prestolnici.